

>> Nguyễn Thị Mai Khuyên, hàng đầu, thứ hai, bên trái với CLB sinh viên khuyết tật Hà Nội

YÊU THƯƠNG CÓ NGÔN NGỮ RIÊNG

MAI KHUYẾN KỂ CHO TÔI NGHE, TRẬN SỐT BẠI LIỆT “THẬP TỬ NHẤT SINH” KHI MỚI BA THÁNG TUỔI LÀM CHO ĐÔI CHÂN CỦA BẠN BỊ TEO QUẮT. NGÀY ẤY, KHÔNG THỂ HỌC BÒ, HỌC ĐI, HỌC CHẠY. CHO ĐẾN BÂY GIỜ, NHỮNG VẾT KIM CHÂM ĐỎ KÍN HAI CHÂN VẪN LÀM CÔ ĐAU NHÓI. NHƯNG KHÔNG BUỒN VỀ ĐIỀU ĐÓ, MAI KHUYẾN VƯƠN TỚI MỘT ƯỚC MƠ KHÁC, HẤP DẪN VÀ ĐẦY THỬ THÁCH - ƯỚC MƠ ĐƯỢC BAY.

NGƯỜI THÍCH ĐỐI DIỆN VỚI SỰ THẬT

Nguyễn Thị Mai Khuyên là cô gái tiêu biểu cho thế hệ 8x, tài năng, hiện đại. Sinh năm 1988 tại Hà Nội, cấp I Mai Khuyên học tại Trung tâm phục hồi chức năng trẻ tàn tật Thụy An - Hà Tây, sau này thi đỗ khoa tiếng Anh với điểm giỏi. Từ nhỏ tới lớn, Mai Khuyên luôn là niềm tự hào của gia đình. Năm học lớp 11, Mai Khuyên giành giải ba trong kỳ thi học sinh giỏi văn thành phố Hà Nội. Năm 2009, bạn nhận được danh hiệu thanh niên tiên tiến làm theo lời Bác. Bất cứ ai gặp Mai Khuyên hiện là Phó Chủ tịch Câu lạc bộ Tình nguyện viên vì hoà bình Việt Nam, Chủ tịch CLB Sinh viên

khuyết tật Hà Nội đều ấn tượng với cô gái xinh đẹp, dễ mến.

Khi được hỏi điều gì có ý nghĩa với tuổi trẻ của bạn, Mai Khuyên tâm sự, được một lần sống vì người khác. Cho nên, Mai Khuyên lựa chọn công việc tình nguyện như một “nghề” không lương. Bạn làm việc say mê và cống hiến, được mọi người thân thương gọi là: “Cô gái tình nguyện”.

Lần đầu tiên tham gia CLB sinh viên khuyết tật Hà Nội, Mai Khuyên đã...giờ tay ứng cử làm Phó Chủ tịch và thuyết phục mọi người với phương châm “không có chữ khuyết tật trong cả tinh

thần và hành động”. Một người bạn đến từ Canada đã lan tỏa nhiệt huyết tuổi trẻ đến cho Mai Khuyên. Bạn ấy đã “quên” cả việc lập gia đình, mãi miết đi qua hai mươi hai quốc gia trên thế giới để làm công việc duy nhất trong suốt 5 năm tình nguyện.

Không thích “phong trào” nên “cô gái tình nguyện” hoạt động theo một cách riêng, lặng lẽ mà nhiệt huyết. Nhận định: “có cung ắt có cầu”, Mai Khuyên ấp ủ dự án mở lớp tiếng Anh miễn phí khi tiếp xúc với nhiều người khuyết tật có nhu cầu nhưng không đủ điều kiện. Nghĩ là làm, lớp học được mở không lâu sau đó với sự giúp đỡ của bạn bè, Ban

hành động về sự phát triển và hòa nhập (IDEA), Hội người khuyết tật Hà Nội và Trường Trung cấp Kỹ thuật tin học Hà Nội Estih. Mai Khuyên tự liên hệ mượn địa điểm, xin tài trợ, đi làm thêm để trang trải tiền tài liệu. Đến nay, lớp học đã tốt nghiệp được 7 khóa tiếng Anh giao tiếp. Tấm lòng, sự nỗ lực của các thành viên trong lớp khiến Mai Khuyên chưa bao giờ cảm thấy mệt mỏi, nản lòng. Cô ấy kể, chú Đức trong một lần tai nạn đã mất đi cả đôi bàn tay và đôi mắt. Người ta nói: “Giàu hai con mắt, khó hai bàn tay” nhưng chú đã học tiếng Anh theo một cách đặc biệt. Chú dùng trí óc để ghi nhớ, dùng miệng để phát âm và chỉ sau ba tháng chú trở thành người học

thảo việc làm nhằm giúp đỡ người khuyết tật định hướng và lựa chọn công việc phù hợp.

Mai Khuyên dùng hết quỹ thời gian riêng tư của mình làm thêm như gia sư, phiên dịch, dịch thuật, trợ lý văn phòng. Mỗi công việc đều mang lại cho bạn tự tin, tăng khả năng giao tiếp và thêm những mối quan hệ xã hội. Mai Khuyên chia sẻ những đồng lương nhỏ bé của mình vào công việc hoạt động tình nguyện. Tuy vất vả nhưng cô gái ấy vẫn luôn cười rạng rỡ. Với Mai Khuyên, tình nguyện đã ngấm vào máu, đã trở thành nguồn sống. Khi đó, “cô gái tình nguyện” thấy mình được đồng cảm, bớt day dứt mỗi khi nghĩ người khuyết tật luôn chịu thiệt

Hữu Nghị, CLB trẻ tự kỷ Trung Tự, làng trẻ Hòa Bình...Mỗi dịp 1/6, trung thu Mai Khuyên lại cùng bạn bè tất bật với chương trình giao lưu, phát quà cho trẻ em. Lần “bay” gần đây nhất là khi Mai Khuyên sang dự trưng trình Global Line kéo dài 5 tháng ở Đan Mạch. Đó là một chương trình đào tạo dành cho các tổ chức người khuyết tật ở phía Nam Bán Cầu. Đan Mạch là đất nước bạn yêu từ thế kỷ của Andecxen, với câu chuyện cổ tích “cô bé bán diêm” viết cho trẻ em nhưng cũng đủ sức lay động bất cứ trái tim người lớn nào. Mai Khuyên nhận ra, Đan Mạch hiện đại không còn “Cô bé bán diêm”, là đất nước hào phóng nhất trong vấn đề viện trợ cho người khuyết tật, người Đan Mạch được nằm trong danh sách những người hạnh phúc nhất thế giới.

>> Nguyễn Thị Mai Khuyên trong hoạt động tình nguyện

giỏi nhất lớp. Mai Khuyên hạnh phúc hơn khi một ngày thấy chú dạy tiếng Anh cho đứa con trai kháu khỉnh của mình. Bạn tự hào vì được những người đáng tuổi chú bác vẫn gọi mình là “cô giáo”. Câu nói của “học sinh” đáng tuổi ông khiến bạn xúc động trào nước mắt: “Ở nhà không có việc gì làm, cứ tua đi tua lại lời cô giáo nói thôi! Vui tai lắm! Chả biết đúng không nữa”.

Mai Khuyên có một người bạn, tốt nghiệp loại giỏi, kỹ năng giao tiếp tốt nhưng đi xin việc luôn bị từ chối chỉ vì lý do duy nhất, bạn ấy ngồi xe lăn. “Cô gái tình nguyện” trăn trở với suy nghĩ làm thế nào để “cải thiện” đời sống cho người khuyết tật. Vì vậy, bạn thường xuyên chia sẻ thông tin và tổ chức hội

thời và cũng đơn giản bạn có cảm giác thanh thản để nhìn thẳng vào thực tế khó khăn của đất nước.

HÃY ĐI RỒI SẼ ĐẾN

Ngày nhỏ, trò chơi yêu thích nhất của “Cô gái tình nguyện” là quả địa cầu. Cô bạn say sưa ngắm và luôn nuôi dưỡng ước mơ bay đến những vùng đất xa, những chân trời mới. Quan sát Việt Nam, một đất nước có hình chữ S mỏng manh, ý nghĩ đầu tiên về chữ S của Mai Khuyên là sẻ chia.

Mai Khuyên ngày càng quen với “chủ nghĩa xê dịch”, đi mọi nơi, chia sẻ mọi điều. “Cô gái tình nguyện” thường xuyên tới Trung tâm Phúc Tuệ, làng trẻ

Đan Mạch chính là nguồn động lực khiến Mai Khuyên đang hoàn tất thủ tục du học ngành Nhân quyền tại Úc. “Cô gái tình nguyện” mong muốn về Việt Nam, cùng các tổ chức phi chính phủ cũng như nhiều quý, nhiều cá nhân làm việc nhằm mục đích cân bằng lại xã hội đồng thời giúp con người thực hiện được quyền cơ bản của mình.

Với Mai Khuyên, hạnh phúc là hành trình chứ không phải là đích đến. Hành trình của bạn không bao giờ cô độc vì luôn có bạn bè khắp năm châu. Mai Khuyên quan niệm: “Hãy đi rồi sẽ đến”, bạn “đi” như một niềm đam mê, cũng là sứ mệnh, qua những chặng đường nhiều chông gai nhưng thật nhiều cỏ hoa. Nơi trở về của Mai Khuyên luôn bình yên với hình ảnh người bố. Bạn sẽ kể mọi chuyện, sẽ hát và đọc thơ tiếng Anh cho bố nghe. Bố của bạn không biết ngoại ngữ nhưng không bao giờ ông cần bạn phiên dịch, vì tình yêu thương có ngôn ngữ riêng của nó.

Gặp Mai Khuyên, tôi nghĩ rằng, trái tim của “cô gái tình nguyện ấy” luôn thấp lửa, không ngừng sưởi ấm cho chính mình và mọi người. Trong cuộc sống này, mỗi người chỉ cần là một ngọn lửa, cuộc sống sẽ tràn ngập ánh sáng.

HỒNG QUYÊN